

[Vagn Bro.]

paa den anden Side fejlagtigt lader dette Spørgsmaals Afgørelse finde Sted med Hensik paa et Tidspunkt, der ikke er relevant i Forhold til Forbryderens Tilstand under Forbrydelsens Udførelse.

I Spørgsmaalet om Dødsstraffens Afskaffelse har et Flertal i mit Parti hævdet den Anskuelse, at denne Straffeart med sin formentlige afskrækkende og dermed forebyggende Virkning burde staaende. At betydelige Dele af vort Folk staaar bag ved denne Opfattelse, er utvivlsomt, og jeg er derfor ogsaa blevet anmodet om at udtale, at det er med stor Betænkelse, at denne betydelige Del af Venstre som Følge af, at Dødsstraffen er udstemt, afgiver deres Stemme for Forslaget. Sagen er imidlertid utvivlsomt uddebatteret her i Salen, og vi indstiller nu Sagen til sidste Debat andetsteds her i Rigdsagen. Den maa jo saa til sin Tid finde sin endelige Afgørelse.

Paa lignende Maade forholder det sig med mit Partis Stilling til Tugthusstraffens Afskaffelse. Venstre føler sig utilfreds med Affattelsen af § 36, der bestemmer, at det fastsættes ved kgl. Anordning, hvorledes Arbejdsudbyttet skal fordeles mellem Fangen og det offentlige. Vi mener, at Arbejdsudbyttet bør tilfalde Staten, og Fangens Delagtiggørelse heri kun kan begrundes ved Flid og god Opførsel.

Venstre finder stadig, at den vedtagne Regel om Dagsbodssystemet er upraktisk, og vi formener, at dens Gennemførelse vil virke skadelig. I Princippet er vi ganske enige i, at Bødestørrelsens Fastsættelse skal ske under afgjort Hensyntagen til den paagældendes økonomiske Betalingssevne, men vi mener, at ved det af os stillede Ændringsforslag vilde dette Hensyn bedst kunne gennemføres.

Vi beklager, at Undsigelsesparagraffen er bortfaldet. Vi mener, at Begivenhederne, ogsaa i den allersidste Tid, taler derimod.

I Spørgsmaalet om Beruselsens Indfyldelse paa Straffens Størrelse har en ikke ringe Del af Partiet Venstre den Opfattelse, at selvforskyldt Beruselse i visse Tilfælde skulde virke skærpende. Venstre er i hvert Fald enigt derom, at selvforskyldt Beruselse ikke maa kunne medføre mildere Behandling, og vi beklager derfor Affattelsen af § 86. Vi hævder som vor Hovedbetragtning, at ædru Mand maa svare til, hvad han som beruset har begaaet.

Hvad den specielle Del angaar, beklager vi i særlig Grad, at Straffebestemmelsen for Blasfemi er udgaaet. Vi finder ikke en rimelig

Begrundelse herfor. Ogsaa i Kapitlerne vedrørende Forbrydelser i Familieforholdet og Kønshedsforbrydelser har vi gennem vor Afstemning vist, vi kunde ønske adskilligt ændret. I Kapitlet vedrørende Forbrydelser mod Liv og Legeme beklager vi i særlig Grad Slettelsen af den specielle Straffebestemmelse vedrørende uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel og Barnefødsel i Dølgemaal, hvorhos vi meget beklager den vedtagne Bestemmelse om eventuel Straffrihed for det saakaldte Medlidenhedsdrab.

Naar vi til Trods for disse betydelige Indvendinger mod de Lovforslag, som nu snart staaar overfor deres endelige Skikkelse, i Dag agter at stemme for dem, har det sin Grund deri, at Venstre til fulde erkender, at en ny Lovgivning paa disse vigtige Omraader er tiltrængt. Den gamle Straffelov af 1866 er udtjent og paa adskillige Punkter faktisk i Dag uanvendelig. Jeg tænker her i særlig Grad paa Kapitlet om Berigelsesforbrydelser. Bedrageriforbrydelsen, der for Tiden er en af de Forbrydelser, der hænger vort Samfund mest, er nu i straffemæssig Henseende lagt ind under en klarere og med de andre Berigelsesforbrydelser fælles Strafferamme. Den hidtil gældende urimelige Forskel i selv det mindre Tyveris strenge Behandling i Forhold til det grove Bedrageri er nu med Rette ændret.

Med Hensyn til Forholdet mellem Straf, Strafarterne og den enkelte Forbryder, hvor Hovedhensynet er den mest rationelle Behandling af det enkelte Menneske, mener vi, at den nu foreliggende Affattelse byder paa store Fordele. Vi deler derfor den Betragtning — idet vi i øvrigt haaber, at vore Domstole paa sikrest mulig Maade bevarer Lighedsgrundsætningen —, at Udvidelsen af de betingede Straffedomme for særlig unge og første Gang tiltalte Lovovertrædere er det rette, ligesom vi er enige i Ungdomsfængslets Formaal og Indretning.

Paa den anden Side ser vi en stor Fordel i det nu foreliggende Lovforslags formentlig strengere Behandling af den anden og farligere Del af Forbrydere, Vane-forbrydere og de professionelle Forbrydere. Derfor imødeser vi det nu indførte Arbejdshus med dets mere rationelle og vel ogsaa haardere Behandling af Vane-forbrydere paa Berigelsesforbrydelsernes, Løsgængeriets og Kønshedsforbrydelsernes Omraade med Interesse og Forventning. Den ubestemte Straffetid, der tager Sigte paa, at den paagældende i Gerning skal vise sig egnet til Tilbagevenden til Samfundet, er efter vor Mening det rette. Det samme gælder ikke mindst den for ubestemt